

Mezőhegyes, 1897. április 11. – Miskolc, 1973. március 8.

Munkáscsaládból származott. A géplakatos szakmát tanulta ki. 1914-től vett részt a munkásmozgalomban, a vas- és fémmunkások szakszervezetébe lépett be. A Tanácsköztársaság idején vöröskatona, századparancsnok. Az 1930-as évek közepétől a MÁVAG Diósgyőri Újgyárában a vasasszakszervezet csoportjának alelnöke. Szintén az 1930-as évektől MSZDP-tag, egy időben titkár. 1943. szeptemberében a diósgyőri háborúellenes tüntetés szónoka, emiatt két hónapra büntetőszázadba vitték. 1944 márciusában, a német megszállás után letartóztatták, majd rendőri felügyelet alá helyezték. 1944 őszén csatlakozott a MOKAN Komitéhoz. 1944 végétől a Magyar Kommunista Párt helyi szervezetének elnöke, 1945-1946-ban a vezetőség tagja. 1945. május 21-étől 1946. október 1-ig az MKP Központi Vezetőségének tagja. 1944. december 17-én Diósgyőr képviselőjében választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945-ben a Miskolci Nemzeti Bizottság és a törvényhatósági bizottság tagja. 1945. március 21-én kinevezték Borsod vármegye és Miskolc főispánjává és közellátási kormánybiztosává, egyidejűleg megbízták Abaúj-Torna és Zemplén vármegyék főispáni teendőinek ellátásával is. 1949 szeptemberében mentették fel és nyugdíjazták. Nyugdíjasként társadalmi munkában pártalkalmazott.